

[Carsten Raft.]

ved alle sammen, at for os civile er det billigere at holde et Sæt Brugstøj og et Sæt pænt Tøj end evig og altid at slide paa det samme, og det gælder ikke mindre om Militærtøj. De Metoder, der skal anvendes for at lave en dyngvaad, gennemvædet Uniform til brugeligt Udgangstøj, er meget haardhændede og slider for stærkt. Jeg beder derfor Ministeren overveje, om ikke der er Grund til at bøde paa denne Vanskelighed.

Spørgsmaalet om Samlingsstuer og om Aabning af Gymnastiksale og Forsamlingshuse og Underholdning af Soldaterne er ogsaa blevet meget mere paatrængende, efter at Vinteren er kommet. Det er mærkt, naar Mandskabet kommer fra Øvelse, og Aftenen er lang. Enkelte Steder har Kvarterværterne slaaet sig sammen og har aabnet en Samlingsstue, men de fleste Steder er der ikke gjort noget som helst endnu. Under Debatten om Forsvarslovene for en Maaned siden henviste Ministeren til Forsvarsministeriets Foretragsudvalg. Jeg tror, at Udvalget gør et godt Arbejde. Jeg ved, at hvor Samlingsstuer er aabnet, har de prompte faaet det Radioapparat, de bad om. Men ifølge hele sin Oprindelse og hele sin hidtidige Arbejdsmetode er Udvalget vist nok endnu mest indstillet paa de normale Skoler i faste Lokalteter. Nu er Mandskabsmængden firedoblet, og Afdelingerne ligger spredt over hele Landet.

Skal der Gang i Tingene, tror jeg ikke, Udvalget længere kan vente paa Henvendelse fra Afdelingerne; Repræsentanter for Udvalget, helst ifølge med en Officer, maa søge ud i Marken, ud til Afdelingerne. Forsamlingshuse maa aabnes og Aftale træffes med lokale Kræfter om billigt Kaffe-salg og anden Marketenderitjeneste. De mange nye Gymnastiksale maa stilles til Raadighed om Aftenen for Gymnastik, Boksekursus og Haandbold, og de Gymnastiksko, der er Adgangstegnet til saadanne, maa fremskaffes, Foredragsholdere og Skuespillere maa ud. Udvalget har en stor, fyldig Liste, men denne kunde maaske suppleres med lidt lettere Underholdning.

Naar man har været hele Dagen i Pløjemarken, har man mere Trang til en Smule Gemytlighed om Aftenen. Smalfilmsapparater kan købes, og Mandskabet kunde undervises i deres Betjening. Gode, morsomme Films kan laanes. Det er ikke for at kritisere Udvalgets Arbejde, jeg siger det, men forskellige franske Skytstyper I, II og III og Hestens Gangarter er ikke Ting,

som man ligefrem længes hjem til om Aftenen.

Ja, det er et lille Uddrag af den Ønskeseddel, jeg mener bliver skrevet ude blandt de indkaldte. Jeg er vel klar over, at der er baade økonomiske og materielle Vanskeligheder ved at faa den opfyldt, og at ikke alle Ønsker kan imødekommes. Og jeg kan forsikre den højtærede Minister, at jeg har ikke fremsat disse Bemærkninger for at give det Indtryk af, at jeg mere end andre arbejder for de indkaldte. Ministeren har altid mødt mig med Forstaaelse og Interesse, naar jeg kom med Ønsker fra de værnepligtige. Jeg tror ogsaa, at min Ønskeseddel vil blive underkastet en imødekommende Behandling.

Under Omtalen af det sidste Punkt i mit Indlæg vil jeg gerne indledningsvis sige et Par Ord om Forholdet mellem Regering og Opposition. Jeg synes, at den Diskussion er kommet urimelig langt ud. Jeg synes, at de højtærede Ministre har vist sig urimelig ømskindede. Hvad skulde det skade, at man diskuterede indrepolitiske Sager? Hvad Fare skulde der være derved? Hvordan kan man undgaa det? Tror man virkelig, at de 75 000 afsiddede Automobilfolk lod være at diskutere Tingene, selv om Benzindebatten ikke var kommet? Eller for at tage et friskere Eksempel: mange Tusinde værnepligtige, der har været indkaldt et Aar og har været indkaldt i Maaneder til civil Værnepligt, faar nu at vide, at det hele har været overflødigt, at Penge og Tid er spildt, for de skal ind til militær Værnepligt, og et nyt Hold skal ind til civil Værnepligt. Tror man, at man kan standse Diskussionen mellem de Mennesker? Vil man have, at de skal mene, det er god Administration? Maaske løber Tallet op i Nærheden af de hundrede Tusinde af de Reserver, vi i saa Henseende har i Danmark. Der er maaske ikke noget andet europæisk Land med Værnepligt, der har saa store Reserver at tage af som Danmark. Der maa dog have været et Tidspunkt i Krigens Begyndelse, hvor de højtærede Ministre, Forsvarsministeren eller Indenrigsministeren, har mødtes og delt denne meget store Portion imellem sig. Saa kan nye Begivenheder vælte en saadan Opdeling over Ende, men naar der ikke sker noget ekstraordinært — og det er der ikke sket —, saa skulde Inddelingen have passet, saa skulde man nødigt opleve dette. Om det er Forsvarsministeren eller Indenrigsministeren, der har Ansvaret, ved jeg ikke. Folkeopinionen vil med Sikkerhed udpege Indenrigsministeren. For de For-